

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre — 16 kor.
 Negyedévre — 4 .
 Helyben háshoz hordva:
 Egész évre — 20 kor.
 Negyedévre — 5 .
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre — 24 kor.
 Negyedévre — 6 .

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétvége és
 Karácsony utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 3.

A szerkesztőség kéziratok visszatérésére
 vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, okt. 4.

A ház és tüzhely.

Fájdalom, manapság több a ház, mint a családi tüzhely! Mondom, fájdalom!

Mert a ház csak arra való, hogy felelet adjon az eső idején, védelmet a hideg ellen, zárt területet az ingóság számára, helyet a fekhelynek, hol nyugodtan lehet aludni s zúgot az asztalnak, hol enni szoktak.

A tüzhely pedig sokszor igen szűk, talán fel sincs butorozva, csak úgy vaczkon hálának, térdről esznek benne, de boldogság és a szeretet édes gondviselése tölti be az egészet.

A ház urrá teheti az embert, boldoggá csak a tüzhely.

A házban házassági szerződésben élő felek és ezek leendő örökösei élnek, a tüzhely körül család melegszik, apa, édesanya és gyermekek.

A minden szükségést előteremtő apa, a házat lakályossá tevő anya élő gondviselése a boldog fészeknek együtt határoznak a gyermekek sorsa felett. Az apa előteremti a szükségéseket, az anya neveli a gyermeket s boldogságot ad az egész családnak.

A czivódás kioltja a tüzhelyet s csak pusztla ház marad utána.

Magyarországnak csak háza volt idáig. Tisztelt Háznak hívtuk, de ez nem volt egyszersmint tüzhely is.

A ház urrá tett bennünket, de boldoggá nem. Óriásivá fejlesztette a hivatalos apparátust, vasutakat, hajózási utakat

szereztünk, városaink ragyogó szépekké lettek, milliárdra megy a költségvetésünk, mégis röpigévé lett a Szemere mondása: nem boldog a magyar.

A házban az állam és egyház csak úgy élt, mint czivódó felek. Az állam ereje javát az egyház ellen használta fel a helyett, hogy a gyermekeiről gondoskodott volna és hiu fényelgéssel akarta pótolni a közmegelegedés hiányait, az egyház pedig félreértve, önvédelemre utalva nem nevelhette kellően fiait s ezek egy része rakoncátlan, sőt vásott lett, de mindnyája szegényebb vagyonban is, idealizmusban is.

Kinek volt haszna abból, hogy folyton reakciót hangoztatva, az egyházat csipkedték s annyi erőt pocskoltak el az egyház ellen, a mennyivel rendezni lehetett volna a nemzetiségi kérdést? Vagy kinek haszna az, hogy az egyház megriadva a folytonos gyanúsítás és rosszindulattól, szinte idegesen védekezik minden állami befolyás ellen?

Együtt működve a házban, mennyire más, igazibb, mélyebb haladás volna ebben a hazában?

Most új házba költözik majd e ciklus alatt az ország.

Ház marad ez is? Vagy tüzhelyévé válik minden szép és nemesnek, a hazafiság és vallásosságnak?

Bajos előre felelni reá.

A parlament a régi pártkeretekben alakult meg ismét. A régi négy pártkeret pedig alig képes csak a kifejezett új programokat is befogadni, de egyáltalán elavult már mind a négy keret a mai szükségletekkel szemben.

Ezért nem lesz igazi érdeklődés most sem a parlament munkája iránt, mert a keretek jelszava a nép szivéből van bár véve, de a jelszók tartalma más már a nép lelkében és más a pártokban.

Ezek a régi s mert tartalomban s közfelfogásban nem egyező, tehát hibás, avult pártkeretek egyik okai az egyház és állam őszinte kibékülésének, egymás megértésének s közös együtt működésének.

Másik baj az, hogy a vezérlő politikai elvnek, a liberálizmusnak megértésében a legtöbb szereplő koponya nem igen tud magasabb nivóra emelkedni annál, hogy a liberálizmus és az egyház püfölése ugyanegy.

Türelmetlenebb fajta a mi liberálisainknál el sem képzelhető. Mig Bánffy alatt a legbrutálisabb elnyomást is helyesnek találták a maguk javára, addig önmagukkal szemben a legtisztább vélemény szabad nyilvánulásánál is elvesztik helyes ítélkezésüket és azt hiszik, hogy leszaladt a nap az égről.

Mikor értik meg politikusaink, hogy a liberálizmus lényegét, az egyének, gondolatok és erők szabad nyilvánulása képezi?

A Bánffy-féle pandurliberálizmus kisért még most is, mint a választásoknál sok beszédből kizöldült; hisz a liberális jelöltek majd mindenütt azzal dokumentálták liberálizmusukat, hogy teli tudóval s öblös szájjal köpködték az egyházat és egyházas felfogást.

Miért nem löki ki magából a szabad- elvű párt ezeket az analfabétákat, hisz ezek a liberálizmus a, b, c-jét sem tudják.

A „TISZÁNTÚL” TARCZÁJA.

A kis nyulszivű.

(Szatira.)

Ita: Charles Foley.

Ámbátor a hivataloszolga az ajtót félig nyitva hagyta maga után, mikor a látogatót bejelentette, ez háromszor is kopogtat, de csak halkán egészen halkán.

— Szabad!

A nő összerázkódik, azután becsuszoszan, átsiklik az ajtónyíláson s alig hogy beért, megáll a küszöbön, félénken, ijedten, mintha szökni készülné.

— No lépjen be már nagyságos asszonyom hátran, lépjen be!

Lábujjhegyen lép be ő, azután széjjel néz, a szobában, ingadozik, inog, mintha szédülés fogta volna el s félig magánkívül kapkod valami támasz után. Széket tolnak eléje, ő belibben, de olyan szemeket vet félig becsukott szempillái alól, mely tele van aggodalommal és remegéssel. Ez a vértanui arcz lefegyverezné még a legharagosabb kedvű embert is. Jó szóval és jó szívvél szólnak hozzája és barátságos arczezal tudakolják a kívánságát. Nagy vigyázattal vette elő kabátjából a lila szalaggal összekötött kéziratot s tompa, érczelen

hangon, melyből szinte szívének dobogása is kihallatszik, hebegi:

— Jaj Istenem, olyan neveltséges is az ilyesmi egy gyenge nő részéről! Maga is jól tudja, hogy nagyon neveltséges. — S mégis! Igen ő is! . . . Tollat fogott . . . Oh csak ugy szerényen, igénytelenül persze. Semmiség az egész . . . egy kicsike elbeszélés . . . jobban mondva novella csak . . . Nem sok hely kellene neki, az olvasók akár meg sem látják; tetszés szerint be lehetne osztani, a hova akarják, akár a negyedik oldalra, a hirdetések közé, szóval bár hova. Hogy örülne neki az íróknak! . . . Még sohasem lépte át lábával a szerkesztőségek küszöbét, minden egyes lépcsőfoknál úgy érezte, mintha össze kellene roskadnia. Még most is rettenetes félelmet érez. Azt mondják, hogy a szerkesztőségekben nem valami barátságos szóval fogadják a szegény névtelen írókat . . . Igaz volna ez vajjon?

Gyenge mosoly kíséretében kockáztatja meg a kérdést, egy olyan mosollyal, mely rögtön megélné és felderül, ha viszonozzák, és eltűnik, ha dörögnek rá. Már pedig nem dörög itt rá senki, mert a hölgyike csinos arczu és gyenge s oly halványan néz ki gyászruhájában. A nő fellélegzik. Most már kiegyenesedik a széken, feláll és közelebb lép az asztalhoz, majd kesztyűs hosszú ujjával bon-

totatni kezdi a lila szalagot. Hangja egyidejűleg csengőbbé válik.

— Csakugyan? . . . Hát nem is olyan rosszak itt az emberhez . . . Így tán reménye is lehet az illetőnek arra, hogy novelláját közzé teszik? Ő természetesen nem tudja megítélni, hogy az irás jó-e, azonban már azelőtt felolvasta igazi szakértők előtt. Ezek kitűnőnek találták azt és oly melegen buzdították a munkára, hogy bátorságot kapott ide jönni. Egészen más volna, ha ez nem történt volna! . . . A mi a tiszteletdíjat illeti, fogalma sincs arról, hogy mi a díja egy-egy helyes kis tárczának . . . Elvégre nem Gyp ő, vagy legalább is nem oly ismert, mint Gyp, mert a mi a tehetséget illeti, hát . . . Szóval elveszi a mit adnak . . . bármilyen csekélységet, ha nem is annyit, a mennyi neki kellene. Nem, Isten ments! Hanem csak a feletti büszke és drága örömeiben, melyet az első kereset láttára érez! Tíz frank hasábonkint, annyi elég lesz neki . . . until . . . igen.

— Mikor is kerül csak sorra a novellája? — Mit? Nem tudják? Előbb át kell azt olvasni. Megtudni, hogy egyezik-e a közönség ízlésével? Hogy igen? . . . Szent egék! Mennyi hercezhurcz! Rettenetes állapot!

Miután kéziratát gondosan letette a ház asztalára, újra elsápadt arczezal. Visszahanyatlak a fotelbe, rosszul lesz.

Sok új név van azonban a honatyák között. Sok új fő, sok új fel fogás.

Higgyük, hogy az új parlament az erők egységesítésén fog dolgozni, nem szét foszlatásán. Higgyük, hogy az új házban meg lesz a tüzhely is a hazának, hol hazafiság és hit kölcsönös munkája fog dolgozni a gyermekekért, akár Mitru, akár Mihály, akár Mócsi a gyerek neve. P-y.

A római Szent Jeromos-intézet.

Az olasz kormány és az osztrák-magyar külügyminisztérium között az utóbbi időben a Szent Jeromos-intézet ügyében barátságos eszmecsere folyt, a melynek folytán mindkét részről elismerték, hogy az opportunitás az intézet jótékony jellegének fentartását kívánja. Ennek következtében gróf Coronini-Cronberg Rudolfot megbízták, hogy vegye át az intézetnek, a mely megtartja előbbi jellegét, az igazgatását, a rendkívüli biztost pedig az olasz kormány visszahívta.

Szakítás Pétervár és Belgrád között.

A szerb fővárosból azt a szenzációs hírt táviratozzák, hogy Sándor király orosz-barát politikáját megelegette s gyökeres változásra készült. Amióta meggyőződött, hogy az orosz udvar semmi körülmény között sem fogadja Draga királyné látogatását, arra nézve sem él csalódásban, hogy Pétervárot személye ellen is intrikálnak. Ennek folytán a skuptsinát valószínűleg rövid idő alatt foszlatja, mert Szerbiának nemcsak külpolitikáját, de belügyeit is egészen új irányban készült vezetni. A változott helyzetnél fogva Sándor király *Milán politikai irányához fog visszatérni* s meg fogja kísérteni, hogy újra közeledhessék Ausztria-Magyarországhoz. E célból már érintkezésbe lépett Milánnak egykori barátaival, a kik mint emigránsok, Bécsben élnek. — Ezek megígérték támogatásukat, ha az ország belügyeire némi befolyást biztosítanak számukra. Mindezt azonban meg kell előznie a skuptsina felosztásának, a melyet Belgrádba hívnak össze. Az a kérdés már most, vajjon a skuptsina meghajol-e a király akaratának? Mindenestre fontos események előtt áll az ország, a melyek a dinasztia nézve kiszámíthatatlanok.

Az új képviselőház.

11 rendes, 4 befejezetlen és 21 pótválasztást kivéve lezajlottak a választások az egész országban. Az eddig beérkezett tudósítások szerint 376 megválasztott képviselő van, tehát kilencztedede az egész új képviselőháznak.

Az a néhány új név, a mi még ebbe a listába kerül, csak kiegészíti azt, de nem változtatja meg nagyban a képét az új képviselőháznak, nem okoz jelentékeny változást a pártok arányában.

Pártok szerint ez a 376 kerület így oszlik meg:

Szabadelvű párti 258, Kossuth-párti 72, Néppárti 20, Ugron-párti 9, Pártonkívüli 11, Nemzetiségi 4, Demokrata 1, Pártonkívüli függetlenségi 1.

Eddig tehát 258 szabadelvűvel szemben 118 ellenzéki van.

A szabadelvű párt veszített, az ellenzékiek megnövekedtek a következő arány szerint:

A szabadelvűpárt *vesztett* a Kossuth-párttal szemben 24 kerületet, a néppárttal szemben 11 kerületet, a nemzetiségiekkel szemben 5 kerületet, az Ugron-pártiakkal szemben 6 kerületet, a demokrata párttal szemben 1 kerületet.

Osszesen tehát 48 kerületet.

A szabadelvű párt *hódított* a Kossuth-párttól 8 kerületet, az Ugron-párttól 2 kerületet, a néppárttól 4 kerületet, összesen tehát 14 kerületet.

A szabadelvűpárt *tiszta vesztesége tehát 33 kerület.*

A hátralevő választásokon ez a szám még fel fog növekedni körülbelül ötvenre.

Ötven taggal tehát gyengébb lesz a kormánypárt, de még mindig elég nagy arra, hogy a horvátok nélkül is nagy többsége legyen az ellenzék felett.

E tekintetben tehát jól számított Széll, hogy a Bánffy-féle eszközök alkalmazása nélkül is nagy többséget tudott összehozni.

A mult tanuságaiból következtetve szerencsése az is, hogy a régi Tisza-kliktől és a főinkompatibilisoktól megszabadult.

Hogy az új emberek, kiknek a száma igen nagy, bevalóak-e gárdájába, nem okoznak-e majd annyi galibát neki, mint a régiek? — az idő mutatja meg.

Az eddig megválasztott képviselők teljes névsorát a következőkben adjuk:

Szabadelvű pártiak:

Andrássy Géza gróf, Rozsnyó
Andrássy Gyula gróf, Losonc
Andrássy Tivadar gróf, Töketerebes
Andrássy Sándor gróf, Homonna
André Gyula, Zrcz (uj)
Angyal József, Rózsanegy
Apáthy Péter, Dicsőszentmárton
Apponyi Albert gróf, Jászberény
Avramescu Pachomius, Németbogsány
Babó Lajos, Battonya
Baghy Béla, Kunszentmárton (uj)
Ballagy Géza, Olasz-Liszka (uj)
Barcsay Demokos, Bánffy-Hunyad
Bartal Aurél, Dunaszerdahely (uj)
Baross Jusztin, Trencsén (uj)
Batthyány Tivadar gróf, Zarány
Bauer Antal, Ugod
Bánffy Miklós gróf, Teke
Bánhidny Antal, Kisjenő (uj)
Bekics Gusztáv, Sepsiszentgyörgy
Belitska Béni, Nagy-Komlós
Berzeviczy Albert dr., Budapest VIII.
Bernáth Béla, Mád
Bethlen Sándor gróf, Mezőség (uj)
Bethlen Balázs gróf, Maros-Ludas
Bethlen Bálint gróf, Bethlen
Blaskovics Ferencz, Orczifalva
Bogray Máté, Keszthely
Bolgár Ferencz, Kismárton
Boncza Miklós, Toroczko (uj)
Bónis István, Kolos
Borbély György, Törökszentmiklós (uj)
Bornemisza Lajos, Héthárs (uj)
Botka Béla, Ozora (uj)
Bujanovich Gyula, Bártfa (uj)
Bedő Albert, Székely-Keresztur
Böszörményi Sándor, Krassó
Bíró Lajos dr., Gyöngyös-Pata
Csáky Lajos gróf, Göleczbánya
Csekonics Gyula gróf, Zombolya (uj)
Csörgheő Gyula, Nagy-Bittse (uj)
Chernel Gyula, Körmen
Darányi Ignác, Budapest II.
Daróczy Aladár, Sásd (uj)
Dániel Ernő báró, Pancsova
Dessewffy Emil, Szempecz (uj)
Dókus Ernő, S.-A.-Ujhely
Drakulics Pál, Zombor (uj)
Eggenhoffer József, N.-Ocsa (uj)
Ehen Gyula, Szombathely (uj)
Enyedy Lukács, Tápé
Eremits Pál, N.-Kikiada
Ebergényi Sándor, Abrudbánya
Erreth János, Pécs (uj)
Erdélyi Sándor, Bán
Erdődy Gyula gróf, B.-Csaba

Kísérletet tesznek a csemetésre.

— Nem, ne! Semmi, semmi baj sincs. Bocsnatot kér szépen — ugymond — igazán szegényen, hogy gyengéjével másoknak a terhére van, de az utóbbi időben annyi szomorú eset érte, hogy igazán szívtágulást kapott a sok bajtól. A legkisebb izgalom, a legcsekélyebb kellemetlenség rögtön halálát okozhatják, nyomban itt a szék karjai között. De minek is itt ilyeneket elkotyogni? Egy idegennek a szenvedése iránt senki sem érezhet részvétet! A barátságos fogadtatás fejében bizalmas beszélgetést kezdem! Ah! nincs neki senkije, a kire magát rá bízhatná, holott milyen szíves, résztvevő természetű! . . . De nem, nem is szól többet, nem, egy szót sem! Utoljára még futó bolondnak tarthatnák! . . .

Miután a kis szentimentális felszólítás válsz nélkül marad, nem időzik tovább e tárgynál, tovább megy.

Előbb persze át kell a kéziratot olvasni, ezt még értené, de csakugyan szükséges ez? A mi a stylumot illeti, bevallja, hogy . . . A tartalomra nézve pedig pár szóban elmondhatja, hogy miből áll az, meg lehet belőle itélni az egészét, akkor aztán mindjárt tisztába lehet jönni a dologgal.

Tehát megindul a mese. Az események egymást zavarják, a személyek egyre-másra vonulnak el előttünk, a szívből kicsordulnak az

érzések s mindenre ráborul az alapeszme ködfátyola.

No nem nagyszerű mindez, eredeti élmények? Igen, saját élmény, melyen szerző keresztül ment s ép ez benne a különös! A maga egész lelkét, az ő sebzett, fájó szívét tárta és ontotta ki e novellában. A sebeiből folyó vérről írta azt. Ez a mi biztos, hogy tetszeni fog a közönségnek, megindítja, könnyekre fakasztja az olvasót s nagy lesz a sikere.

A szerkesztő torkát reszeli. A látogató még mélyebbre vágkál: — Minthogy a tárgy tetszetős, jól megmondolva a dolgot tán mégis jó volna a novelát a lap első oldalán hozni. No, nem a szerző hiúságának kielégítése végett, hanem épen az újság érdekében. Igen, igen! Ő természetesen nem akar a maga részére kedvezményeket. Nem kívánja, hogy az ő kedvéért az övénél esetleg rosszabb cikkeket hátrább szorítsák, míg az övét rögtön bele tömjék, nem, akkor jobb várni, türelmesen várni ameddig szükséges . . . három-négy napig is inkább! Azért ám meg lehet kezdeni a szedést mindjárt . . . holnap esetleg ki is kerülhet a gépekből s szerző is erre kerülhet a kefelevonatok átnézése végett! . . .

Bent legyezgetik már magukat. Ő csak rohan vágat tovább vesztül.

— Egyébiránt, miután szerző már ugys a szerkesztőség kötelékébe tartozik, nem lehet

egy egész rövidke, mindössze 30—40 soros ismertetést, egy szerény emlékverset — Tavasziszengek címmel — szentelni az ő ifjúkori büncének, mely csak úgy duzzadjon az erőtlől és üdeségtől. A jegyzetek hozzá már kész is vannak a kesztyűje alá dugva.

Egy gombostű segélyével aztán rá is tüzi a reklámot a kéziratára s azután szépen elhelyezi az egészét az asztali irattartóra és a többi papírokra, de úgy, hogy az mindjárt első látásra szembe tűnjön.

— Így-így! Most már nem felejtik el . . . Ejnye, de mit is akart még mondani? Igen! Mint szeretne szerző az Operába menni a Trisztán és Izolda előadásra.

A szerkesztőről csepeg az izzadság. A vendég rendületlenül folytatja:

— Nehezen menne a dolog? Hisz nem kell neki páholyt szereznit, csak két ülőhelyet valahol, akár a második emeleten, akár a földszinten . . . úgy is jó lesz . . . Szerző nagy zenebarát; igen zenebarát! Fejből tudja Wagner összes partitúráit. Irhatna bírálatot is, szakszerű bírálatot sokkal különbet az újságoknál alkalmazott különbet elég tehetséges kritikusként. No igen! A kinek oly sűrűn kell járni, az gyakran tesz hibás lépéseket (faux pas) s olyan dolgokról is megemlékezik, mikről nem is hallott s miket nem is ismer. Szerző kész volna fogadni arra, hogy ennek az

Eszterházy Kálmán gróf, Gyula
 Fabinyi Teofil, Sopron
 Farkas Abrahám, Rimaszombat (uj)
 Falk Miksa, Budapest I.
 Fassie Tódor, Cséke
 Fejérváry Géza báró, Temesvár.
 Fernbach Péter, Apatin
 Fejér Antal, Csik-Karczfalva (uj)
 Feilitzsch Arthur báró, Kolozsvár
 Festi Béla, Udvard
 Fischer Sándor, Thét
 Fluger Károly, Beszterce
 Fogarassy Zsigmond, Helmi
 Frey Ferencz, Esztergom
 Fülöpp Géza, Lippa
 Gorove László, Végvár, (uj)
 Gromon Dezső, Tovarisoa
 Gullner Gyula, Abony
 Günther Antal, Magyar-Óvár (uj)
 Gyórfy Gyula dr., Csikszentmárton
 Hadik Barkóczy Eadre gr., Nagyszentmihály (uj)
 Hadik János gr., Szin (uj)
 Halász Zsigmond, Alsó-Dabas
 Hammersberg László, Garbócz-Bogdány (uj)
 Hámory Nándor, Vizakna (uj)
 Haydn Imre, Várna (uj)
 Hegedüs Sándor, Kolozsvár I.
 Hegedüs Loránt, Pápa
 Heinecz Hugó, Selmeczbánya
 Heltai Ferencz, Okánd
 Hertelendy Ferencz, Tapoleza
 Hertelendy László, Lőcsö (uj)
 Hieronymi Károly, Czacza és Szatmár
 Hodossy Imre, Kis-Szeben
 Hollaky Imre, Körösbánya (uj)
 Horánszky Lajos, Veszprém (uj)
 Horánszky Nándor, Szepsi
 Inkey József br., Csurgó (uj)
 Jakabffy Imre, Karánsebes
 Janits Imre, Nyitra
 Just Ferencz, Stubnya
 Kabos Ferencz, Balavásár
 Kammerer Ernő, Szakcs
 Károlyi Antal, Muraszombat (uj)
 Károlyi Sándor gr., Göncz
 Klóbuszky János, Aranyos-Maróth
 Karácsonyi Jenő gr., Zichyfalva
 Kemény Akos, Szászrégen
 Kende Péter, Ungvár
 Kiss Ferencz, Szolnok
 Konkoly Thege Miklós, Tata
 Köröskényi Elek, Szobráncz (uj)
 Krecsmarik János dr., Szarvas (uj)
 Kubinyi Géza, Jolsva
 Kubinyi György, Illava
 Keglevich Gyula gróf, Pétervár
 Lator Sándor, Mármarosziget
 Latinovits Pál, Rigyicza
 Latinovits Géza, Bacsalmás
 László Mihály, Székelyudvarhely

Lázár György, Szeged
 Lázár Menyhért, Gyergyó-Szt.-Miklós
 Lázár Arpád, Dobra
 Lendi Adolf, Rékás (uj)
 Leidenfrost László, Léva
 Lukács László, Kőrmöczbánya
 Luppy Péter, Szent-Endre
 Manaszgy György, Moravicza
 Mandel Pál, Nyirbátor
 Maróthy Pál, Kis-Czell (uj)
 Mihályi Péter, Suhatag
 Miksa Imre, Felvincz
 Miklós Odön, Szirma-Besnyő
 Mikszáth Kálmán, Fogaras
 Mohay Sándor, Gyulafehérvár
 Molecz Dani, Pozsony I.
 Molnár Antal, Szamosujvár
 Molnár József, Csikszerecs
 Molnár Károly, Hódcség
 Morzsányi Károly, Budapest, VII.
 Münnich Aurél, Igó.
 Nagy Ferencz, Vissó
 Nagy Sándor, Megyaszó
 Nedeczey János, Munkács
 Neiszidler Károly, Pozsony II.
 Nemeskéri Kiss Pál, Zólyom
 Neményi Ambrus, Szilágy-Cseh
 Neumann Armin dr., Bereczk
 Nopcsa Elek báró, Szászváros
 Nosz Gyula, Szepes-Szombat (uj)
 Novák József, Szegvár (uj)
 Nyegre László, Huszt
 Oberth Károly, Meggyes
 Ováry Ferencz, Vázosny
 Orley Kálmán, Margitta
 Osztrólczy Miklós, Breznóbánya.
 Papp Géza, Béga-Szent-György
 Pattányzky Elek, Lugos (uj)
 Perczel Dezső, Bonyhád
 Perényi Zsigmond br., Nagy-Szöllős
 Petricsevich Horváth Arthur, Szászsebes (uj)
 Pildner Ferencz, Kőhalom
 Pintér Sándor, Szécsény (uj)
 Podmaniczky Friyes br., Budapest, IV.
 Ponory Sándor, Hátszeg
 Papp József dr. Nagy-Somkut
 Rabár Endre, Nagybereznó (uj)
 Radvánszky György, Szilács
 Ragályi Béla, Edelény
 Réthy Mihály, Técső
 Révay Gyula br., Szucsány (uj)
 Révai Mór, Szék (uj)
 Rohonyi Gyula, Ujvidék
 Rónay Ernő, Nagyszentmiklós (uj)
 Rónay János, Lovrin
 Rubinek Gyula, Uj-Arad (uj)
 Ruffy Pál, Ujbánya
 Salacz Gyula, Uj-Arad (uj)
 Salamon Géza, Ó-Lubió (uj)
 Sághy Gyula, Somorja
 Sándor Pál, Budapest (uj)
 Seitovszky János, Nógrád
 Schmidt József dr., Besztercebánya
 Semsey László, Nagy-Ida
 Semsey Boldizsár Girált (uj)
 Serbán Miklós, Alsó-Arpás
 Serényi Béla gróf, Dédesd
 Simó Lajos, Nagy-Donda
 Smalovszky Valér, Zsolna
 Solymosy Lajos báró, Boros-Jenő
 Soltész Nagy Kálmán, Miskolcz I. (uj)
 Sréter Alfréd, Szirák
 Steiner Ferencz, Kis-Becserek
 Szájbély Gyula, Kőszeg
 Székely György, Ilyefalva
 Széll Kálmán, Szent-Gotthárd
 Szemere Miklós, Tasnád (uj)
 Szentkereszthy György báró, Vajda-Hunyad
 Szerb György, Nagy-Zorlencz
 Szivák Imre, Fehértéplom
 Szombathy György, Józszáshely
 Szóts Pál, Alvincz
 Sulyovszky Dezső, Nagy-Tapolcsány
 Samassa János dr., Kápolna
 Tallián Béla, Török-Kanizsa
 Telegdi József, Etesd
 Teleky Domokos, Deés
 Teleky Sándor gróf, M.-Lápos
 Teleky Gyula gróf, Okörmező (uj)
 Tisza István gróf, Ugra
 Tormay Károly, Baranya-szt.-Lőrincz
 Török Bertalan, Nagy-Enyed
 Tuba János, Komárom

Vancsó Gyula, M.-Radna
 Vásárhelyi László, Pécska (uj)
 Veszter Imre, Késmárk
 Vészi József, Budapest III.
 Vietórisz Miklós, Vág-Ujhely
 Vörös László, Kaposvár
 Voja Péter, Szászabánya
 Werner Gyula, Magyar-Igen
 Weisz Berthold, Nagy-Ajta
 Wittmann János, Uj-szt.-Anna
 Wlassics Gyula, Csáktornya
 Wolfner Tivadar, Gödöllő
 Zákó Milán dr., Titel
 Zichy Jenő gróf, Székesfehérvár
 Zsambokréthy Emil, Vág-Beszterce
 Zselénszky Róbert gróf, Világos
 Zsilioszky Mihály, B.-Csaba

Kossuth-párti függetlenségiek.

Babó Mihály, Halas (uj)
 Barabás Béla, Gyoma és Nagyvárad
 Bernáth József, Tenke (uj)
 Boda Vilmos, Szegvár
 Brázay Kálmán, Szalánta
 Bakonyi Samu, Debreczen II. ker. (uj)
 Beniczky Arpád, Főtek (uj)
 Barta Ferencz, Belényes (uj)
 Barta Odön, Felvidék
 Balogh László, Nagyszalonta
 Benedek János, Hajdu-Böszörmény (uj)
 Benyovszky Sándor gróf, Dunavecse
 Bedőházy János, Marosvásárhely II.
 Beres László, Nyiregyháza (uj)
 Bizony Akos, Miskolcz II. (uj)
 Chernel Gyula, Nagy-Atád
 Eötvös Károly, Nagy-Kőrös
 Eötvös Bálint Vaál (uj)
 Egy Dezső, Pécsvár (uj)
 Endrey Gyula, Hódmezővásárhely
 Farkas Balázs, Kis-Várda
 Gabányi Miklós Diósd (uj)
 Gál Sándor, Nyárad-Szereda (uj)
 Hegedüs Károly, Ráczeke (uj)
 Horváth Gyula dr., Ráczeke (uj)
 Hilbert Károly, Győr (uj)
 Illyes Bálint, Bátor
 Jékely Zsigmond, Mátészalka (uj)
 Justh Gyula, Makó
 Kapotszky Jenő, Lengyelóti (uj)
 Kacsóvics Géza, Szil (uj)
 Kállay Lipót, Nyir-Bogdány
 Kecskeméti Ferencz, Békés (uj)
 Krasznay Ferencz, Dunapataj (uj)
 Koller Tivadar, Rác-Almás (uj)
 Kovács Gyula, Hajdu-Szoboszló (uj)
 Kossuth Ferencz, Czegléd
 Komjáthy Béla, Nagy-Kapos
 Leszkay Gyula, Berettyó-Ujfalu egyh.
 Lengyel Zoltán, Zilah (uj)
 Luby Géza, Fehérgyarmat
 Lukács Gyula, Monor
 Marjay Péter, Hosszupályi
 Madarász József, Sárkeresztur egyh.
 Makkay Zsigmond, Akosfalva (uj)
 Mezőssy Béla, Nagy-Kálló
 Molnár József, Kézdi-Vásárhely
 Malatinszky György, Poroszló
 Olay Lajos, Szigetvár egyh.
 Papp Zoltán, Tiszalök (uj)
 Polczner Jenő, Szeged II-ik ker.
 Pichler Győző, Kövesd
 Pozsgay Miklós, Duna-Keczel (uj)
 Rákosi Viktor, Hajdu-Nánás egyh. (uj)
 Reich Aladár, Baja (uj)
 Rigó Ferencz, Bihar
 Szabó Kálmán, Siklós (uj)
 Szalay László, Szikszó (uj)
 Sebess Dénes dr., Marosvásárhely I. (uj)
 Sturmman György, M.-Keresztes
 Thaly Ferencz, N.-Ignánd
 Thaly Kálmán, Debreczen I.
 Tóth János, Mezőtur
 Veress József, Orosháza (uj)
 Vertán Endre, Torda (uj)

Ugron-pártiak.

Eitner Zsigmond, Zala-Szt.-Gróth (uj)
 Hortoványi József, Galántha (uj)
 Lovász Márton, O-Kanizsa
 Okolicsányi László, Jákóhalma
 Szederkényi Nándor, Eger (uj)
 Szluha István, Paks

urnak hangszere sem volt még a kezében, soha egy partitúrát le nem játszott életében, ha csak hárfán vagy gitáron nem! S ez sem volna éppen érihetetlen. Mennyire el is van foglalva az istenadta!

Szerzőnek van ideje elég. Hébe-hóba, igen csak úgy elvéve, egy komoly, mély eszmékkel teit cikket, értekezést is írhatna a lapba. . . . S aztán . . . persze ez némi változatos- ságot nyújtana az olvasóknak. . . . Avagy nem? Azt mondja, hogy nem lehet? . . . kár, igazán kár! . . . Akkor hát megelepszik pusztán a jegyekkel is, a nélkül, hogy cikkeket írna. . . . A mi pedig a jegyet illeti, nem az az ott abban a borítékban, melyet az asztalon lát s melyen ez felírás van: »Operaház, a kritikus jegye.«

A szobabeliek roskadoznak; a vendég még nagyobb tűzbe jön.

— Hát a könyvpiac újonságai? Ki rendel ide a könyveket? Azt ott, mely az asztalon hever? Egész életében szívesen olvasta a könyveket — ugymond — igen könnyen írhatna irodalmi dolgokról. — Nem, hát az irodalom sem? — Akkor tán a divathirek? — Ehhez már jobban ért akárkinél; egészen a szakmájába vág a dolog. Ismeri Worth, Donat stb. újonságait; mindentüvé bejáratos; a nagyvilági nők toiletteit, még előbb van alkalmuk látni, mint azoknak maguknak. . . .

Ugron Gábor, Szilágy-Somlyó
Visontai Soma, Gyöngyös
Várady Károly, Görgő (uj)

Néppártiak.

Abaffy Edmund, Alsó-Kubin (uj)
Artim Mihály, Zboró (uj)
Buzáth Gerencz, Rum
Csernoch János, Szakolca (uj)
Ernszt Sándor, Privigye
Farkas József, Zalaegerszeg
Förster Ottó, Sárvár
Gagern Miksa báró, Galgóc (uj)
Kovács Pál dr., Ersekújvár (uj)
Kubina József, Szt.-János
Molnár János, Eszterháza
Rakovszky István, Ny.-Zsámbokrét és Csorna
Simonyi Szemadam Sándor, Német-Ujvár (uj)
Szabó István, Györsziget
Vilczek Frigyes gróf, Alsó-Lendva (uj)
Zborai Miklós Marczali (uj)
Zmeskál Zoltán, Bobró
Zichy Aladár gróf, Nagy-Kanizsa
Ifj. Zichy János gróf, Nagy-Bajom

Pártonkívüliek.

Bruckner Vilmos, Nagy-Szeben (szász programmal)
Böthy Akos, Kassa (uj)
Dörr Samu, Ujegyháza, egyh. (szász programmal)
Eitel Adolf, Szent-Agota (szász programmal) (uj)
Hellebronth Béla, Füged (függetlenségi programmal)
Lindner Gusztáv, Nagyszében (szász programmal)
Melzer Vilmos, Segesvár, egyh. (szász programmal) (uj)
Schmidt Károly, Vidombák (szász programmal)
Schwicker Henrik, Keresztény-Sziget (szász programmal)
Teleky Samu, Geryeszeg
Trauschenfels Emil, Nagy-Disznód (szász programmal)
Vázsonyi Vilmos dr. függetlenségi demokrata Budapest. IV. (uj)

Nemzetiségiek:

Koliár Márton, Nagyszombat (uj)
Pavlovics Ljubomir, Törökbecse (uj)
Ruzsiák János, Liptószentmiklós (uj)
Valasek János, Verbó (uj)
Veszélovsky, Szenicz.

A választások.

Füged. Hellebronth pártönkivüli függetlenségi 139 szótöbbséggel Ság Emánuel és dr. Baumgartner Ferdinánd szabadelvűek ellenében képviselővé választották.

Gyöngyös-Pata. Dr. Biró Lajos szabadelvűpárti, dr. Várady Károly és Malatinszky György Kossuth-pártiakkal szemben 248 szótöbbséggel megválasztották.

Kápolna. Dr. Samassa János szabadelvű Kállay Emánuel Kossuth-pártival szemben 634 szótöbbséggel megválasztották.

Pétervásár. Gróf Keglevich Gyula szabadelvű Komáromy István néppártival és Pelczéder Agoston szocialistával szemben 860 szótöbbséggel megválasztották.

Poroszló. Malatinszky György Kossuth-párti 139 szótöbbséggel képviselővé választották.

Nagy-Somkut. Dr. Papp József szabadelvűt választották meg 1442 szavazattal dr. Bamberger Béla szabadelvű 805 szavazata ellenében.

Krassó. Böszörményi Sándor szabadelvűpártit választották meg Ragályi Lajos szintén szabadelvű ellenében.

Pótválasztások lesznek:

1. Budapesten a IX. kerületben Hock János és Springer Ferencz dr. szabadelvűpártiak között október 17-én.
2. Székelyhídon Molnár Akos Kf. és Szunyogh Zsigmond szabadelvűpárti között.
3. Kecskeméten a felső kerületben Szeles József dr. szabadelvű és Kovács Pál dr. Kossuthista függetlenségi között.
4. Ugyanott az alsó kerületben Nagy Mihály dr. szabadelvűpárti s Rapcsányi István Kossuth-párti független között.
5. Dárdán Kiss Emil szabadelvűpárti és Hermann Ottó Kp. függetlenségi között.
6. Dorogon Sacellár György szabadelvűpárti és Perczel Béla néppárti között.
7. Köbölkúton Kobek István szabadelvűpárti és Szander Károly Kossuth-párti független között.
8. Nagymártonban Dégen Gusztáv szabadelvű és Tálás István néppárti között.
9. Fülöpszálláson Csávolszky Lajos Kossuth-párti és Thaly László Ugron-párti között.
10. Tabon Nessi Pál dr. és Ugron Akos függetlenségi között.
11. Bazióban Habrovsky József néppárti és Apponyi Gyula szabadelvű közt.
12. Letenyén Szüllő Géza néppárti és Csesznák József szabadelvű közt.
13. Debreczenben, a III. kerületben, Varga Lajos dr. Kossuth-párti füg. és Dobiecsky Sándor szabadelvű között.
14. Nagy-Károly Domahidy szp. és Báthory néppárti között.
15. Cseger. A Kf. Luby Béla és a szp. Nagy Béla között.
16. Ó-Becsén. Radanovics és Grünbaum szabadelvűpártiak között.
17. Baksán Berger Ignác szabadelvű és Darányi Ferencz néppárti között.
18. Vágvecsén Emmer Kornél szp. és Horváth néppárti között.
19. Mező-Kövesd. Kálmán Károly néppárti és Brezovay L. szp. közt.
20. Péér. Jankovich Gyula néppárti és Förszter Géza agrárius közt.
21. Vác. Bossányi Gy. néppárti és Gajáry Géza szp. közt.

Kettős mandátumok.

Három olyan képviselője van eddig a jövő országgyűlésnek, a kit két kerület is delegált a t. Házba. Ezek a képviselők: *Rakovszky* István, akit Nyitra-Zsámbokrét és Csornán, *Hieronymy* Károly, akit Czuczán és Szatmárt és *Barabás* Béla, akit Nagyvárada és Gyomán választottak meg.

A következő választások vannak hátra:

- Ma, okt. 5-én: Gyula, Kézdivásárhely, Nagybecskerek, Szabadka városok, 5 képviselőt.
6-dikán: Fiume, Szentés, Versecz városok, 3 képviselőt.
8-dikán: Fülegháza város, 2 képviselőt.
10-dikén: Csongrád, Zenta városok, 2 képviselőt.

TÁJÉKOZTATÓ.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch-park) nyitva minden vásár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 8-5 10 krért. Kedden és csütörtökön d. u. 5 óráig 20 krért. Más időben 50 kr.

- Október 5. Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. u. 3 órakor.
Október 5. Gyermekkiállítás a Sport-téren d. e. 11 órakor.
Október 5. A Fehér Kereszt-egylet közgyűlése d. e. 10 órakor.
Október 9. Megyebizottsági tagok választása Bihar megyében.
Október 9. A katolikus kör választmányi ülése d. u. 6 órakor.
Október 14. Az általános szüret kezdete a nagyváradi hegyen.
Október 19. 20. Lóverseny Nagyváradon.
November 19. Az Erzsébet leányárvaház zászlószentelési ünnepélye.

Örley levele.

Margitta képviselőjének Örley Kálmánnak szenzációs levele még mindig foglalkoztatja a fővárosi és helyi sajtót. Annyi már bizonyosnak látszik, hogy Örley csakugyan megírta a levelet — ő maga sem tagadja, de éppen olyan bizonyosnak látszik, a miről miről hírvételek meg voltunk győződve és siettünk is annak nyílt kifejezést adni, hogy a mi köztizületben álló s mindnyájunk által nagyrabecsült főispánunk nevére ez absolute semmi homályt nem borít, mert hiszen ő meg sem kapta a levelet, melyet Örley fel sem adott a postára, hanem azt ott a postahivatalban szétszakította.

Örleynek arra a védekezésére, hogy az egész dolog, t. i. a levélnek megírása, széttévése és avval a szándékkal történt eldobása, hogy az ellenfelének kezébe kerüljön, az Egyetértésben Szatmári a következőleg válaszol:

Egyik fővárosi lapnak arra a föltevésére, hogy az általunk közölt levél talán apokrif, azt feleli az Egyetértés, hogy tessék oda fáradni hozzájuk s ott megmutatják eredetiben a levelet.

Nem apokrif biz az. Hogy a levél nem küldetett el s azt Örley darabokra szakítva, eldobta: fikarcnyit sem enyhíti a benne foglalt beismerések erejét.

Egyébiránt Örley Kálmán nem is tagadja, hogy megírta ezt a levelet. Mint nekünk Nagyváradról írják, egy ottani hírlapíró előtt ugy nyilatkozott, hogy e levél megírása és eldobása csak kortesfogás volt részéről. Ambátor Örley három napig tűnődött ezen a nyilatkozaton, mert hiszen három nap előtt már tudta, hogy levele a Szatmári-párt birtokában van, csak a kétségbeesett ember ügyetlen védekezése az efféle beszéd. Nincsen olyan naiv ember, a ki elhihetné, hogy egy jelölt, mikor meg van szorulva, ilyen oktalann kortesfogást használjon.

Képzeltetetlen az, hogy egy kormánypárti jelölt kortesfogásból a kerület választóit kiket őt esztendeig képviselt, gazembereknek nevezze. Képzeltetetlen az, hogy egy kormánypárti jelölt kortesfogásból ellenfelének tudtára akarja adni, hogy ő már nyolcz ezer forintot — összes pénzét — költött vesztetésekre, etetésekre, itatásokra, kortesek fogadására. Képzeltetetlen, hogy egy kormánypárti jelölt kortesfogásból ellenfelének tudtára adja kétségbeesett helyzetét s azt, hogy a főispántól még kétezer forintért könyörög s hogy ez ügyben már levelezett a főispánnal. Képzeltetetlen, hogy egy kormánypárti jelölt kortesfogásból ellenfelének azt adja tudtára, hogy nagyobb korteseket és néhány községet még a választás után kell megfizetnie. De legképzeltetlenebb, hogy ha mindezt akarja, levelét, melyben ezeket megírja, darabokra tépi. Ki lehet oly ostoba, hogy elhiggye, hogy Örley erkölcselenségek és törvénytelenségek bevallásával akarja ellenjelöltjének ügyét gyöngíteni és a maga pozícióját erősíteni?

Nagyon jellemző ez a levél arra, hogy a kormánypárti jelöltek miképpen leveleznek a főispánokkal, mert ez a levél arra vall, hogy a főispán előtt már előbb is ismeretes dolog volt Örley pazar költsége.

Szerfölött gyanús dolog a levélben az Sz. betű. Ez jelenti annak a nyilván igen befolyásos embernek a nevét, a kitől Örley a főispán utján pénzt akart szerezni. Kétezer forintot még: de legalább egy ezeret. Milyen szépen akuszik. Az az Sz. akár Széll

Kálmánt is jelentheti. Ezt a sejtést ki is fejezte a margittai Szatmári-párt bizottságának plakátja.

Orley Kálmán levele mindenfelé nagy fel-tűnést kelt s mindenfelé mélyen megbotrán-koznak rajta. Egyhangú az a felfogás, hogy Orley számára lehetlenné válik a man-dátum megtartása. A kuria, mely elé az ügy kerülni fog, bizonyára elég igazságos lesz abban, hogy elbánjon a margittai mandátummal.

UJDONSAGOK.

Október hatodika.

Vasárnap lesz ötvenkettedik évfordulója annak, hogy az osztrák önkény 13 magyar vértanúval áldozott a bosszú kegyetlen szel-lemének.

A nagy nap emlékét mindig kegyelettel ülte meg a nemzet, szomorúan emlékezve meg vértanú halált halt nagy fiáról.

A nagy nap emlékére nálunk, tekintettel arra, hogy hatodika vasárnapra esik, ma, szombaton d. e. 10. órákor lesz a gyász isteni tisztelet a praemontreiek templomában.

A gyász misét Grócz Béla prépost-kanonok fogja végezni.

Erre vonatkozólag a következő sorok köz-lésére kértünk fel:

A Nagyváradi városi és biharvármegyei 1848/49-es honvéd egyesület elnöksége tiszte-lettel felkéri mindazon életben levő agg harcosokat, Nagyváradi város lelkes és ha-zafias közönségét, valláskülönbség nélkül, hogy az 1848/49-iki dicső, de gyászos ki-meneteli szabadságharc után a zsarnoki hatalom rém kormánya által csufos halálra ítelt aradi 13 vértanúink emlékére tar-tandó gyász istentiszteleten tömegesen megjelenni szíveskedjenek. Ez alkalommal tudomására juttatom az érdekelteknek, hogy miután október 6-ika vasárnapra esik, a mikor vallásunk szerint gyász mise nem tartható, hogy esperes plebános cz. kanonok Dencs János ő nagyságával történt közös megállapodás folytán a gyász istentisztelet a folyó évi október 5-ikén délelőtt 10 órákor fog a V.-Olaszi premontrei kanonok-rend egyházában megtartatni. Nagyváradon, 1901. október hó 2-án.

Bereczky Géza
1848/49. honvéd-egylet
alelnöke.

A nagyváradi jogakadémia kebelében fennálló Olvasó és Onképző-egylet tegnap tar-tott rendkívüli közgyűlésén elhatározta, hogy az aradi vértanúk emlékére az akadémia dísztermében vasárnap délután 5 órákor ünnepélyt rendez. A részletes műsort holnap közöljük.

Nagy lelkesedéssel határozták el továbbá, hogy az aradi vértanúk emléksobrára koszorút helyeznek, mely czéliből Pongrácz Ala-dár IV. éves joghallgató vezetésével küldöttség megy Aradra.

A »Kereskedő Ifjak Köre« is megünnep-elni készül október 6-át.

Az ünnepély 6-án délután 3 órákor veszi kezdetét a »Kereskedelmi Csarnok« dísztermé-ben a következő programmal:

Hymnus.
Megnyitó beszéd: Dr. Kovács S. János elnök.
Alkalmi költemény. Szavalja: Goldmann Sámuel.

Ünnepi beszéd. Tartja: Löwenstein Zs.
Október 6. Költemény. Irta és szavalja:
Nussbaum Marcell titkár.
Szózat.

A kör tagjai kéretnek a kör helyiségében gyülekezni.

A t. közönséget ezuttal hívja meg

a rendezőség.

Kossuth Ferencz távirata.

Dr. Barabás Béla képviselővé válasz-tása alkalmából Kossuth Ferencz táviratilag fe-jezte ki örömét a diadal felett és köszönetet mondott a lelkes buzgalom és kitartásért a nagyváradi függetlenségi pártnak a következő táviratban:

Szokoly Tamás

Nagyvárad.

Szivem mélyéből örülök Barabás Béla megválasztásának. Nagyváradi de-rék polgártársaim lelkes kitartását, a pártotknak szerzett diadalt, lelkem min-den melegével köszönöm. Fogadják üd-vözletem.

Kossuth Ferencz.

A mandátum átadása.

Mint értesülünk, Barabás Béla tegnap táv-iratot intézett Mezey Mihályhoz, mint a válasz-tás elnökéhez, hogy a mandátumot Szokoly Ta-másnak, a függetlenségi párt elnökének adja át — abban az esetben, ha személyesen nem menne a küldöttséggel Aradra, hol azt átvenni óhajtja.

Erre vonatkozólag a függetlenségi párt vezérfőfiai tegnap értekezletet tartottak, a melyen elhatározták, hogy a megbízó levelet külön vonaton viszik el Aradra.

Ez ügyben az elnökség a következő felhí-vást bocsátotta ki:

Polgártársak!

Nagyváradi város országgyűlési kép-viselőjének: Barabás Bélának egy két-száz tagú küldöttség fogja elvinni Aradra a megbízó levelet.

A küldöttség holnap vasárnap, kü-lön vonaton megy át Aradra.

A külön vonat reggel 5 órákor indul a nagy állomásról, d. e. fél 12 órákor érkezik Aradra és onnan este 7 órákor indul vissza s Nagyváradra este fél 11 órákor érkezik meg.

A külön vonaton a részvételi díj Aradra és vissza személyenként 5 frtban van megállapítva.

Jelentkezhetni a részvételre: Szokoly Tamás, Stern Herman, dr. Adorján Emil, Beczkay Lajos, Fischer Emil, Hann Lajos, Németh Antal, Dióssy Ferencz, Resovszky Gy., Tokaji M., dr. Stocker József és Weisz Károly polgár-társainknál.

A küldöttség, melyben nők is részt vehetnek, egy díszes koszorút is visz magával és azt a vértanúk szobrára elhelyezi.

Polgártársak! kérve kérünk, jelent-kezettek minél többen, hogy a küldött-ség átutazása méltó legyen fényes diadalunkhoz!

Nagyváradi, 1901. október 4.

Szokoly Tamás.

Aradon az aradi polgárság fényes fogadta-tására készül, melynek megbeszélésére az aradi polgárság ma délután nagy értekezletet tart.

A hangulat.

A választás után, késő esteli órákban, tu-lajdonképpen csak a győztes párt hangulatát lehetett konstatálni, ma reggel azonban az egész városét, sőt országét.

A városban csakis a volt képviselő inti-musai voltak leerve, kik sokat köszönhetek neki, különben csak úgy ragyogott a lakosság arcza s a lapokat pillanat alatt szét kapkod-ták, hogy megegyeszen átéljék a tegnapi nap izgalmaival.

Az egyik lap leközi az összes szavazók névsorát, pártok szerint, sőt a nem szavazókat is. Sokan úgy vették ezt, hogy denuncziálás akar lenni, a hivatalnokokkal szemben. No! et-től nincs mit félni. A jog, törvény és igazság korszakában feltételezni sem lehet, hogy vala-kit szavazata miatt háborgatnának, de ha mégis megtörténék ilyesmi, mindenki nyugodt lehet, védő fegyver mellette a törvény, mely súlyosan üt ily esetekben.

A három kormánypárti lap közül az egyik a világ végét érzi. Szerinte már leesett a nap az égről, de hálísten a hold és csillagok még nem, a másik szerint lehullott a fejének koronája. — No! csak egyéb koronák jöjje-nek helyébe, ezt az egyet kiheveri. A harma-dik sir egyik szemével, a másikkal mosolyog. Ez még nem szokott eléggé a kormánypárti-ságba.

Az országban általános meglepedést kelt a választás eredménye, mely egy korrupt rend-szer kritikája volt.

* A király nevenapja. Ő Felsége nevenapja alkalmából tegnap délelőtt hálaadó istentiszte-let volt a székesegyházban, melyet dr. Schlauck Lőrincz bibornok-püspök Ő Eminenciája vég-zett. Jelen voltak a templomban az összes hivatalok személyzete főnökeik vezetésével, a kato ai tisztikar Lovetto tábornok élén, továbbá az iskolák növendékei a tanári karral. Az isteni-tisztelet alatt a műkedvelőkkel megerősített székesegyházi ének- és zenekar működött. — Hálaadó istentiszteletek voltak a többi róm. katolikus templomokban is.

* Uj kanonok. Ő Felsége Veszely Feren-czet, a Szentháromságról nevezett pozsonyi plébánia lelkészét pozsonyi kanonokká nevezte ki.

* A statisztikai kongresszus. Tegnap délelőtt voltak az utolsó bizottsági ülések. A demografiai bizottságban Ráth előadó (Ma-gyarország) a házasságok termékenységéről, a közgazdasági bizottságban Rostand (Fran-coziaország) a takarékpénztárak statisztikájáról és a jogi bizottságban Mischter (Anglia) a szegényügyi statisztikáról értekeztek. A fel-olvasásokat vita követte, melyben több kül-dött vett részt. Délután volt az utolsó nyilvá-nos főülés. Este 8 órákor a kongresszus tag-jai két külön vonaton, melyet a kereskedelmi miniszter bocsátott rendelkezésre, Báziasba utaztak, a hová reggel érkeznek. Innea külön hajón a Vaskapuhoz és Ada-Kaleh szigetére rándulnak. A kongresszisták ezenkívül Herkules fürdőbe is ellátogatnak.

* Ujabb lázadás Kinában. Mint Hong-Kongból a Daily Mailnak jelentik, a lázadás egyre nagyobb arányokat ölt. Több ezer lázadó Cingling városánál megrohanta a misszió-házat, szétrombolta s azután felgyújtotta magát a vá-rost, amelynek lakossága az idegen misszió iránt barátságos magatartást tanúsított. A ki-nai hatóságok katonaságot küldtek ki, a mely a lázadók támadását visszaverte. Remélik, hogy sikerülni fog a lázadást még csirájában elfojtani.

* **Magyar pap a pápa udvarában.** Ó Szentsege dr. Zichy Gyula grófot, székesfejérvári egyházmegyei áldozópapot, pápai kamarást *szolgálattevő kamarássá* léptette elő, mely kitüntetésről a gróf a legközelebbi napokban kapta meg az okmányt. A mint halljuk, dr. Zichy Gyula gróf új állását október 1-én foglalta el.

* **Gyermek-kiállítás.** Felkértünk annak közlésére, hogy a gyermek-kiállítás ma, szombaton d. e. 11 órakor nem a Sasban, hanem a *sport téri pavillonban* lesz megtartva.

* **Vívó-tanfolyam.** A nagyváradai tornakör ez idén tagjai részére vívó-tanfolyamot rendez az olasz iskolavívás módszere szerint. Felkéréstnek mindazok, kik ezen tanfolyamban résztvenni óhajtanak, hogy a szükséges megbeszélések végett f. hó 5-én azaz szombaton délután a kör helyiségében (Kert utca tűzoltólaktanya) megjelenni sziveskedjenek. Nagyvárad, 1901. október 3. *Nagyváradai tornakör.*

* **Gyászrovat.** Nagy részvétel mellett kísérték tegnap délelőtt utolsó útjára id. *Kenéz Sándor* nyug. járásbíró. A Schlauch-téri gyászházban *Csák Máté* mondott imát, ezután a vasúthoz szállították az elhunytat, hogy Turkeve községben a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. A diszes temetésen az elhalt számos tisztelőin kívül megjelent a kir. törvényszék és a járásbírók bírói, jegyzői kara és segéd-személyzete.

A koszorúk szalagfeliratai a következők voltak:

A viszontlátás reményében — Bánatos özvegye.

Felejthetetlen jó apáknak — Sándor, Kálmán és András.

Kedves öcsének — nagynénje.

Felejthetetlen főnökének — a nagyvárad-vidéki járásbíró.

Tisztelete jeléül — özv. Bilinszkiné.

Szeretett jó sógornak — Kiss Lajos.

Utolsó üdvözlétül — Harmati-család.

A nagyvárad kir. törvényszék bírái — Felejthetetlen kartársuknak.

Utolsó üdvözlétül — Mili.

A temetkezést a Weiszlovits cég rendezte.

SZINHAZ.

HETI MŰSOR.

Szombat: Trobadour.

Vasárnap: d. u. Kis alamuszi
este: Lowodi árva. (K. Hegyesi Mari vendégfölképte.)

Delila.

Nápolyban játszik Fenillet nagyhatású drámája. — Sertorius mester (Peterdi) zeneköltő leányának, Mártának (Kovács Mariska) szerelmi története ez. Megszeret egy művészt, Rosveint (Dési), ki atyjának tanítványa volt s kinek darabját az operában nagy tetszéssel adták. De a művészt megszereti Leonora hercegnő (Kacziány Viola) is, ki Carnioli lovag (Pataky Béla) biztatására sokszor dob a művésznek. A csokorral tévedésből ledobott kendőcske révén megismerkedik a hercegnő közelebről a költővel s feleségévé lesz. Mártát mellbetegség sorvasztja bánatában, Rosveint megcsalja a felesége s a csalódott művész elhagyott menyasszonyához Mártához akar visszatérni, midőn értesül, hogy neje megszökött tőle egy énekessel. Utána fut a kocsinak, melyben állítólag a hercegnő és kedvese vannak. Felrántja a kocsi ajtaját s látja, hogy a kocsiiban Mártának, elhagyott menyasszonyának koporsója van. A nagy lelki megrázkódtatás halálát okozza.

A társulat új drámai hősnője *Kacziány Viola Leonora* hercegnő szerepében tegnap este lépett először a nagyvárad közönség elé. Taps fogadta megjelenését, taps kísérte játékában. — Erős tragikai stílusban játszott, arca s minden mozdulata híven visszatükrözte a szeszélyes hercegnő érzelmeit. S kedves fogadtatása, az első bemutatkozás azt sejteti, hogy a közönségnek kedvence leendő és hogy a társulatra nyereség szerződtetése. — *Dési* a tőle megszokott hibákat leszámítva, sikerrel játszotta meg Rosvein szerepét. — *Pataky Béla* a szerepét sem tudta s így természetesen csak a sugóra figyelt. *Erdélyiné* és *Peterdy* kifogástalan alakítást nyújtottak, mindkettőjüket többször a lámpák elé hívták. — Azonban történt egy kis mucsai dolog a tegnapi előadáson. Harmoniumon játszott volna Rosvein zeneköltő a színpadon s zongora szól a kullisszák mögött. No meg az is valami, hogy két tenoristája van a társulatnak s mégis *Várady* karmester énekelte a Rosvein operájában.

Közönség szép számban volt.

(M. A.)

Színházi hírek. Vasárnap két előadás lesz a színházban. Este a színpad illusztris vendége *K. Hegyesi Mari* asszony lép föl először közönségünk elé a *Lowodi árva* című drámában, melynek egyik főszerepe a művésznő híres alakításai közé tartozik. Délután pedig a múlt szezónban nagy sikerrel felújított *Kis alamuszi* kerül előadásra, főszerepében: *Amon Margit*, *Lányi Edith* és *Nyáray Antallal*.

A színház vígjátéki személyzete nagy buzgósággal és kedvvel készül *Guthi* és *Rákosi* pompás bohózatára, a *Tartalékos férj*-nek bemutatójára, mely a jövő héten kedden lesz. A bohózat ezen kívül még egyszer szerepel a jövő hét műsorában. A darab főszerepét *Erdélyiné*, *Pintérné*, *Benkő J.*, *Nyáray*, *Bognár*, *Szarvasi*, *Erdélyi* és *Pataky* játsszák.

K. Hegyesi Mari asszony második vendégszereplésével *Fedorát*, ezt a nagyhatású drámát adják, melynek címszerepét játssza a vendégművész. Kivüle a drámai személyzet elsőrendű tagjainak van kitűnő szerepe a darabban.

Igazságszolgáltatás.

Sajtóper Papp Béla családja miatt.

Az uri testvérgyilkos, *Papp Béla* bűnpörének idején a *Magyar Nemzet* cikket közölt *»Sötét családi krónika«* címen. Mivel ebben az időben azon vitáztak mindenfelé, föl akasztják-e majd a borzasztó bűnnel vádolt embert, a ki *Elemér* öcsését meggyilkoltatta, a hírlapíró közlemény arról szólt, hogy *Papp Béla* olyan családból való, a melynek több tagja elmebajos s így nem lehetetlen, hogy maga is — mint az orvosi tudomány nevezi — »terhelt egység«. Hiszen az egyik nagybátyja idióta, a másik iszákos volt, atyjának *Papp Gyulának* egy unokanővére, *Papp Berta* pedig leánykorában gyermeket szült egy közeli rokonától, — szóval: abnormalis egyének.

Noha ezeket a dolgokat magának *Papp Bélának* a védője hozta fel a gyilkos testvér mentségére, de ezenfelül a kérdéses cikket, egy vidéki lapból vette át a »M. N.«, e lap ellen az öreg *Papp Gyula*, továbbá *Papp Berta* és a férje *Horváth János sajtópört* indítottak.

Tegnap tárgyalta az érdekes panaszt a budapesti sajtóbíró *Zsitvay* Leó elnöklésével. A bevádolt közleményért a lap segédszerkesztője, dr. *Agai* Béla vállalta el a törvény előtt való felelősséget s a védője dr. *Horváth* Lajos ügyvéd és hírlapíró volt, a panaszosok dr. *Böszörményi* szatmári ügyvéd kíséretében jelentek meg.

Papp Gyula, a kivégzett *Papp Bélának* az atyja, szóltalanul ült helyén az egész tárgyalás alatt. Szikár, magas termetű, koros férfiú ősz szakállal. Talpig feketébe öltözve jelent meg a bíróság előtt. Unokanővére s ennek férje mellette ültek a panaszosok helyén. Az elnök a vádlott kihallgatásával kezdte a tárgyalást.

Dr. *Agai* Béla 30 éves, büntetlen hírlapíró, a bevádolt lap segédszerkesztője kijelenti, hogy nem érzi magát bűnösnek.

— Mi a védekezése?

— Első sorban, hogy a mi a cikkben volt, azt *Papp Béla* védője hozta a bíróság, illetőleg a nyilvánosság elé védelem érdekében. Továbbá, hogy a cikket én a »*Debreczeni Ellenőr*«-ből vettem át lapomba, a mit ha nem tettem volna meg — mivel e bűnpörben akkor minden érdekelte a közönséget — újságírói kötelességem ellen véték.

— De itt — folytatta dr. *Agai* — kijelentést kell tennem. Ugyanis bocsánatot kell kérnem *Papp Berta* unokától, mert időközben megszökött arról, hogy a cikknek rá vonatkozó része tévedésen alapult. Bocsánatot kérek, bár mint említettem, a cikket nem is írtam, csupán átvettem egy vidéki lapból.

A panaszosnő nem éri be a bocsánatkéréssel.

Felhívja most az elnök a feleket, hogy nyilatkozzanak a bizonyítás kérdésében. Dr. *Horváth* Lipót, tekintettel arra, hogy leírta a cikk közzétételénél a »közérdek« vezette, a valóság bizonyításának megengedését kérte. A panaszosok ügyvédje, utalva arra, hogy *Papp Béla* egyik nagybátyja, *Papp Gusztáv* delirium-tremens-ben halt meg s megfosztották volt a patika jogától is, a bizonyítást ellenezte. Erre a törvényszék visszavonult.

Rövid tanácskozás után a bíróság elutasította a védelem előterjesztését, még pedig olyan megokolással, a mely közelről érdekli a sajtót. Kimondta ugyanis, hogy nem látja a közérdeket bizonyítva, mert igaz ugyan, hogy a dolgot egy országos érdeklődést keltett bűneset alkalmával történt, de azért a cikk nem a közérdeket, hanem csupán a *köz kíváncsiságot* szolgálta, — ez pedig mentess get nem biztosít.

Igy a bűnpör iratai, melyek a *Papp-családra* vonatkozó adatokat tartalmazzák, nem kerültek a védő kérésének megfelelően felolvasásra, hanem rögtön a perbeszédék következtek. *Böszörményi*, a panaszosok ügyvédje, dr. *Againak* az elítélését kérte röviden.

Hosszabban és érdekesen beszélt a bevádolt szerkesztő ügyvédje, dr. *Horváth* Lipót. Nem hitte, hogy a vádlott lejáris bocsánatkérő kijelentése után is folytatni fogják az ügyet. De ha megtörtént ez, akkor feladata az, hogy a valót, még ha *Pappéknak* kellemetlen is, földerítse. *Papp Bertáról*, mivel ennek megadta védelem az őt megillető elégtételt, nem szól. E pörben az egyik oldalon egy jóhiszemű újságíró áll, a másik oldalon egy család, mely nem veszi komolyan a vádat. Ha komolyan venné, nem huzdolná ki az ügyet ismét a nyilvánosság elé. Védelem nem írta a cikket s a mi benne volt, azt *Papp Béla* védője is felhasználta abban a szomorú s még szomorúbban végződött bűnpörben. Ezek alapján fönevezést kér.

A törvényszék dr. *Agait* fölmentette a *Papp Gyula* által emelt vád alól, ellenben a *Papp Berta* panaszosa tekintetében *vétkesnek* nyilvánította s ezt illetőleg is alkalmazván az enyhítő 92. §-t, a vádlottat fogház helyett *100 korona fő- és 50 korona mellékbüntetésre* ítélte.

EGYESÜLTEK.

A Fehér Kereszt közgyűlése.

A nagyvárad *Fehér Kereszt-egyesület* f. hó 5-én d. e. 10 órakor a városháza nagytermében évi közgyűlést tart, melyre az egyet tagjait tisztelettel meghívom.

Dr. *Konrád Márk*, elnök.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Titkár évi jelentése.
2. Igazgató orvos évi jelentése.
3. Számvizsgáló bizottság évi jelentése.
4. 1901. évi október, november, december havi költségelirányzata.
5. Az intézet részére ügyész jelölés.
6. A gyermek-kiállítás.
7. Dr. Grósz Albertinának Nagyváradról történő elköltözése és dr. Hoványi Gyulánának a tagok sorából történt kilépése folytán két női választmány megválasztása.
8. Dr. Grósz Albert vál. tag. elhalálása folytán 1 férfi tag megválasztása.
9. Dr. Bulyovszky József elnök urnak súlyos betegsége folytán az egyesület elnöki üendőinek végzése ügyében intézkedés.

Közönség köre.

Köszönet nyilváníítás.

Mindazok, kik megboldogult jó férjem elhunytá alkalmából fájdalmainkat részvéteikkel enyhítették, fogadják a magam és családom részéről hálás köszönetemet.

Nagyvárad, 1901. okt. 4.

205-1-1

Özv. Kenéz Sándorné.

REGÉNY-CSARNOK.

KÖVESSÜK ŐT!

Ira: Sienkiewicz Henrik. Fordította: dr. Rada István.

8

Ekkor Cinna, a ki azelőtt kigunyolta a Hekatében való hitet, hekatombát áldozott neki; de az áldozat nem hozott semmi megkönnyebülést, s másnap a sötét szemek épuja Anteara szegződtek, mint előbb.

Megpróbálták letakarni a fejét, de ő a leg-sűrűbb fátyolon keresztül is látta a holt arcot. Ha sötét szobában volt, az arc a falon látszott, sápadt és bágyadt fényével széttépte a sötétséget.

Este a beteg jobban érezte magát. Ilyenkor oly mély álomba merült, hogy Cinna és Timon azt hitték, nem fog többé fölkelni.

Végre annyira elgyöngyült, hogy képtelen volt segítség nélkül járni, s hogy ágyon kellett őt hoidozni.

Cinna régi nyugtalanságamégekészsereződött s teljesen hatalmába kerítette őt, első sorban ez réteges volt Antea életéért, de azután valami furesa érzés is, hogy ez a betegség titokzatos összefüggésben van azzal, a miről Timonnal való társalgása alkalmával beszélt.

Talán az öreg bölcs szintén ugyanazt gondolta, de Cinna nem merte őt megkérkezni.

Eközben a beteg fonnyadt, mint a virág, melynek kelyhébe mérges féreg telepedett. De Cinna, csüggedése dacára, teljes erőből igyekezett felesége előtt kétségbeesését eltitkolni.

Először a pusztára vitte őt, Memphis környékére.

Látva, hogy a piramisok árnyában való tartózkodás nem szabadítja meg őt a rettenetes látomásoktól, visszatért Alexandriába s körülevette feleségét javas asszonyokkal, kik a betegségekre ráolvastak, egész sereg oktanbűbájossal, a kik titkos műveleteikkel az emberek hiszékenységét félrevezetik. Cinnának nem volt választása, s minden eszközt felhasználott.

Ez időtáiban érkezett Cezaracából Alexandriába egy híres orvos, a zsidó József, Khuzza fia.

Cinna azonnal feleségéhez vitte őt s a remény nemsokára föléledt szívében.

József, a ki nem hitt sem a görögök, sem a rómaiak istenében, megvetéssel fogadta azt a föltevést, hogy a bajt Hekate befolyása okozta. Inkább azt mondta, hogy az ördögök befolyása

s azt tanácsolta, hogy hagyják el Egyiptomot, a hol eltekintve az ördögök befolyásától, a Delta mocsáros kigőzölgései is megtámadhatták a fiatal asszony egészségét. Az volt a nézete, talán mert zsidó volt, hogy menjenek Jeruzsálembe, ama városba, melyet az ördögök nem háborgathatnak s ahol a levegő üde és egészséges volt.

Cinna annál szivesebben követte ezt a tanácsot, mert először nem volt mit tenni, s azután Jeruzsálemet egyik barátja kormányozta, a kinek ősei kliensei voltak Cinna családjának.

Valóban, Pontius helytartó tárt karokkal fogadta a fiatal párt s rendelkezésére bocsátotta nyári lakát, mely a város falaihoz közel állt.

De Cinna reménye már szétfozott, mielőtt Jeruzsálembe érkeztek. Már a hajó földézetén nézte Anteat a kísérteties arczs; mikor utjának csélját elérte, a beteg ugyanazon aggodalommal várta a delet, mint Alexandriában.

S újból napok teltek el szomorúságban, félelemben, kötségbeesésben és a halál várásában.

VII.

A szökőkút, az árnyas előcsarnok és a reggeli óra daczára meleg volt az átriumaan. A fehér márvány forró lett a tavaszi naptól.

S erencesére a háztól nem messze állt egy öreg pisztácza, melynek ágai nagy területet beárnyékoltak. Néha kellemes szellő fujdogált e földött helyen. Cinna ide helyeztette a jáczintalt és almafa virággal díszített ágyat, melyen Antea feküdt. Melléje ült, rátette kezét felesége alabastrom-fehér kezére és kérdé:

— Jól vagy kedvesem?

— Nagyon jól, felelé Antea alig hallhatólag.

Csend lön. Egyedül a szellő sutogott a pisztáczafa ágai között, míg a földön, az ágy körül, a levelek közt átszűrődő napsugarak aranyos folijai mozogtak, míg a szürke sziklák között szüntelen a sóskák zizegtek.

Egy pillanat mulva a beteg fölnyitotta szemét:

— Cainus, mondá, igaz, hogy ezen a vidéken megjelent egy bölcs, a ki meggyógyítja a beteget?

— Itt ez embereket prófétáknak nevezik, felelé Cinna. En is hallottam róla s el akartam őt hívatni; de kitünt, hogy hamis bűbajos s azután káromolja ez ország szent dolgait és hitét. Ezért a helytartó halálra ítélte őt: ma fogják keresztre feszíteni.

Antea lecsüggeszté fejét.

— Az idő fog téged meggyógyítani, mondá Cinna, leolvassa a szomorúságot felesége arczáról.

— Az idő a halál szolgája s nem az életé felelé Antea lassan.

Ismét csend lön.

(Folyt. köv.)

Szigligeti-Színház.

Folyószám 8.

Idénybérlet 8.

Nagyváradon, szombaton, 1901. okt. 5-én

Troubadour.

Opera.

SZEMELYEK:

Luna gróf	— — — —	Pintér Imre
Leonora	— — — —	Székely Irén
Azucéna, cigány nő	— — — —	Székely Anna
Manrico	— — — —	Hunfy Imre
Fernando	— — — —	Csatár Győző
Ines, Leonora barátnője	— — — —	Lányi Edith
Ruiz	— — — —	Herold Ede
Egy vén cigány	— — — —	Vank István

HELYARAK: Nagypáholy 7 frt. Földszinti és első emeleti páholy 6 frt. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsólye 1 frt 50 kr. Körszék 1 frt 20 kr., Támlászék 1 frt. Erkélyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., Erkélyülés oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., Diák és

katonajegy a földszintre 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy szinlap 10 kr.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnyitás fél 7, vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

Kezdeté fél 8 órakor, vége 10 óra után.

Holnap vasárnap, okt. 6-án

délután 3 órakor, fél helyárrakkal

A KIS ALAMUSZI.

Operette.

este fél 8 órakor, rendes helyárrakkal

Loowodi árva.

Színmű.

TAVIRATOK.

A mai választások eredménye.

Budapest, okt. 4. (Saj. tud. táv.) A mai nap folyamán Mező-Kászonyban Lónyay Géza, Székely-Kereszturon Bedő Albert, Aranyos-Medgyesen Szentiványi Gyula választattak meg szabadelvű programmal. Még 43 kerület van hátra, hol a választás a jövő hét folyamán fog megejtetni.

Tisza a szabadelvű klubban.

Budapest, okt. 4. (Saját tud. táv.) Tisza Kálmán mint rendesen, úgy ma is megjelent a szabadelvű klubban, hogy rendes tarokk partiját eljátszhassa. Öt óra után, a midőn tulajdonképen a casinói élet kezdetét veszi, jelent meg elvtársai között a bukott közlegény. Egyenesen a játék asztalhoz tartott s mosolyogva üdvözölte partnereit. Játék között, mint rendesen, élczelt most is; s így szólt a többek között: »Most már megalakíthatom a bukottak klubját.« Késő esteli órákban távozott a klub helyiségéből.

Kortések párbaja.

Budapest, okt. 4. (Saját tud. táv.) Balassa-Gyarmatról jelentik, hogy ma délelőtt Tokay Lajos, a Forgách-párt fő-kortese és Jeszenszky Sándor kard párbajt vívtak, melyben Jeszenszky súlyos sebet kapott, míg Tokay sértetlen maradt. A viadal oka mint politikai körökben beszélnek a választások alkalmával történt összeszólalkozásban rejlik. — Hasonló okra vezethető Goldner Vilmos budapesti tanársegéd és Agh Béla csendőrhadnagy kard afférja. Agh fején életveszélyesen sebesült meg.

Barta Ferencz nyilatkozott.

Budapest okt. 4. (Saját tud. táv.) A belényesi választás nem várt eredménye az ellenpárt tagjait koholt hírek költésére készítette, legalább is erre vall az a körülmény, mely szerint Bartát azzal vádolják, mintha megvesztegette volna az embereket s erőszakkal vonszoltaita illetve kényszerítette volna a szavazásra a választókat.

Barta ezen vádra mint értesülünk kijelenti, hogy: Több mint ezer szavazattal győztem és a szavazást, jöllehet még párthiveim voltak, kik nem szavaztak még le, egyenesen az ellenfél bi-

zalmi férfiainak kérelmére szüntetem be. Arra vonatkozólag, hogy erőszakot alkalmaztam volna, kérdem, hogy lehet-e, több mint ezerhatszáz embert összefogdosni és szavazásra kényszeríteni?

Ellenben mint mondja, tudomása van arról, hogy az ellenfél éppenséggel nem alkotmányos fegyverekkel küzdött és tudja, hogy a tisztviselők leszavazásánál némi presszió sem hiányzott.

Kijelenti, hogy ha a vádaskodással fei nem hagynak, nem lesz elnéző s lerántja a leplet — a vádaskodókról.

Magyar vasuti kölcsön aranyban 4,75%	121.75
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 1/2%	100.25
Magyar keleti vasuti államkötvény 1876-ból	119.—
Magyar földtehermentesítési kötvény 4%	92.—
Italmérségi jog megváltási kötvény	99.85
Horvátb-szlavónföldtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeresémsorsjegyek-kölcsön	175.—
Tiszszabályozás sorsjegyek-kölcsön	141.50
Osztrák járadékpapírban	98.30
Osztrák járadék ezüstben	98.20
Osztrák járadék aranyban	118.90
Osztrák korona járadék	95.10
Osztrák államsorsjegyek	138.50
Osztrák magyar bank részvény	16.30
Magyar hitelbankrészvény	625.—
Osztrák hitelintézet részvény	618.25
Párisi visa	—
20 frankos arany (Napoleon'or)	19.01
Németbirodalmi márká	—
London vista	—
20 márkás arany	25.42

Forgalmi kimutatás 1901. évi szept. hó 30-ról. Tiszta buza körülbelül 1900 hltr, kétszeres buza 300 hltr, rozs 800 hltr, árpa 170 hkl, zab 400 hltr, tengeri 390 hltr, burgonya 460 hltr. Lábás jószágok: Hizott sertés mintegy 108 drb, félhizott 154, sovány 176, süldő 500, malacz 570, hizott marha 18, jármás ökör 550, fejős tehén 300, borju 350, bivaly 13, juh és kecske 475, ló 390.

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

KOZGAZDASAG.

Reich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése

— A »Tiszántúl« eredeti távirata. —

Határidők.

Budapest, okt. 4.

Buza októberre	7.84
Buza áprilisa	8.30
Tengeri	5.14
Pozs okt.	6.69
Zab ápr.	6.93
Káposzta, közepes, sup.	—

Értékfőzsde.

Budapest, okt. 4.

Osztrák hitel	625.50
Magyar hitel	629.50
Államvasut	624.50
Romamagyar	416.—
Magyar jelzálog	483.—
Falgóirányi	—
Wagon-kölcsön	—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1901. okt. 4-én.

Magyar aranyjáradék 4%	118.20
Magyar koronajáradék	92.55

Van szerencsénk a n. érdemű közönség szives tudomására adni, hogy az alant jegyzett cikkek árait mélyen leszállítottuk és

teljesen kiárusítjuk

u. m. Színes selyem kelmék, nyári női ruha szövetek, mosó zefir, batizt, angol vászon és fehér batiztok.

Szövött áru kesztyük, gyermek- és fiu tricó ing, nadrág, netz ingek.

Tenis flanell és satin ingek, övek, sapkák és egyéb idény cikkeket.

Az összes raktáron levő napernyőket, blousokat és női fűzőket

minden elfogadható árban eladjuk.

Tisztelettel

Kunz József és társa cég,
Nagyvárad, Szt. László-tér.

116-78-0

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

SZENT LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA R. T.

Nagyvárad, Apáczai-utca 3. szám.

Művek,
folyóiratok, hirdetések,
vonalzatok,
gazdasági nyomtatványok,
egyházi, községi
és egyéb
hivatalos nyomtatványok,
körlevelek,
levélborítékok.

Elvállal és készít:
izléses kivitelben
mindennemű
nyomdai munkákat
jutányos árak mellett.
Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Levélfejek,
számlák, falragaszok,
báli meghívók,
tánczrendek, étlapok,
naptárak,
palaczkfeliratok,
névjegyek,
gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
készítése.

A lat. és gör. szert. kath. egyházmegyei nyomtatványok

raktára.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.